

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum«

(2001/C 193/08)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 10. november 2000 under henvisning til EF-traktatens artikel 152, stk. 4), litra b), at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som udpegede Leif E. Nielsen til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 30. marts 2001.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 381. plenarforsamling af 25.-26. april 2001, mødet den 26. april 2001, følgende udtalelse med 81 stemmer for, 7 imod og 3 hverken for eller imod.

1. Baggrund

1.1. Siden konstateringen i 1986 af bovin spongiform encephalopati (BSE) hos kvæg og erkendelsen af sammenhængen til den nye variant af Creutzfeldt-Jacobs sygdom (nv-CdJ), som blev beskrevet i 1996, er der gennemført en række foranstaltninger med henblik på at bryde smittevejene for BSE og eliminere risikoen for overførsel til mennesker. Spredningen af BSE er efter al sandsynlighed sket gennem foder med indhold af materiale kontamineret med det infektiøse agens. Som følge heraf vedrører de skærpede restriktioner primært fremstilling og anvendelse af kød- og benmel, herunder især:

- forbud medio 1994 mod at fodre drøvtyggere med protein af pattedyrvæv, suppleret med mere restriktive bestemmelser i visse medlemslande⁽¹⁾,
- produktion af kød- og benmel siden 1. april 1997 i overensstemmelse med minimumsparametre, som anses tilstrækkelige til at inaktivere agenser af scrapie⁽²⁾ og BSE⁽³⁾,
- indførelse af foranstaltninger vedrørende konstatering, kontrol og eliminering af BSE fra 1. maj 1998,
- fra 1. oktober 2000 fjernelse af specificeret risikomateriale⁽⁴⁾ fra foder- og fødekæden.

(1) Beslutning 94/381/EF, som er gennemført i alle EU's 15 medlemsstater. Herudover har Sverige, Frankrig, Det Forenede Kongerige og Portugal frivilligt indført strengere bestemmelser.

(2) Scrapie har været kendt hos får siden 1700-tallet og er konstateret i alle lande med undtagelse af Danmark, Finland, Island og New Zealand.

(3) Rådets direktiv 90/667/EØF samt beslutningerne 92/562/EØF, 95/348/EF, 97/735/EF og 99/534/EF.

(4) Specificeret risikomateriale (SRM) defineres som kranium, mandler, rygmarv m.v. fra kvæg, får og geder. Herudover fjernes hele hovedet, brissel, milt, tarme og rygmarv fra kvæg over seks måneder og rygsøjlen fra kvæg over tredive måneder i Det Forenede Kongerige og Portugal. Kommissionens forslag om fjernelse af SRM blev dog fremsat allerede i 1996.

1.2. Rådet vedtog i december 2000 et midlertidigt forbud i første halvår 2001 mod anvendelse af kød- og benmel i foder til produktionsdyr samt et krav om test for BSE ved slagtning af alt kvæg over 30 måneder som betingelse for anvendelse til konsum. Desuden vedtog Rådet i januar 2001 krav om fjernelse af hele rygsøjlen hos drøvtyggere. Kommissionens forslag vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af visse overførbare spongiforme encephalopatier (TSE)⁽⁵⁾ forventes samtidig vedtaget inden for en overskuelig fremtid. I så fald tilpasses bl.a. kravet om fjernelse af risikomateriale i forhold til pågældende medlemsstats BSE/TSE-status.

2. Resumé af de foreliggende forslag

2.1. Forordningsforslaget⁽⁶⁾ er nævnt i hvidbogen om fødevarerikkerhed og opstiller nye rammebestemmelser for animalske biprodukter. Selvdøde dyr og kasseret materiale fjernes fra foderkæden. Den eneste råvare, der herefter må anvendes til fremstilling af kød- og benmel, vil i så fald være materiale af dyr, der efter sundhedskontrol er erklæret egnet til konsum. Forslaget indeholder alternative metoder for anvendelse eller bortskaffelse af animalske biprodukter. Samtidig skabes forbindelse med retsfor skrifterne på miljøområdet.

2.2. Forordningsforslaget erstatter dermed de nuværende regler for bortskaffelse og forarbejdning af animalsk affald samt fremstilling af foderstoffer af animalsk oprindelse, som har til formål at forhindre forekomst af eventuelle patogener. Animalsk affald er i de nuværende regler defineret som kroppe eller dele af dyr, herunder fisk, eller produkter af animalsk oprindelse, som ikke er bestemt til direkte konsum. Disse opdeles i høj- og lavrisikostoffer, hvor sidstnævnte kategori består af produkter, som er godkendt til konsum. Med forslaget indføres den samlede betegnelse »animalske biprodukter«, som derefter opdeles i tre kategorier med differentierede krav til den videre anvendelse.

(5) »TSE-forslaget« — KOM(1998) 623, EFT C 214 af 10.7.1998, s. 11.

(6) KOM(2000) 574.

2.3. Den Videnskabelige Styringskomité har vedtaget en række videnskabelige udtalelser om animalske biprodukter. Ifølge disse vil udelukkelse af materiale fra selvdøde dyr og kasseret materiale i foderkæden yderligere mindske risikoen for overførelse af sygdomme og risikoen for uacceptabelt høje restkoncentrationer af kemiske stoffer i foder. Andre alternativer end forbrænding, medforbrænding og deponering begrænses til bestemte animalske biprodukter.

2.4. Kategori 1 er den højeste risikokategori og omfatter materiale fra animalske biprodukter, der er forbundet med en risiko med hensyn til en overførbart spongiform encephalopati (TSE), en ukendt risiko eller en risiko med hensyn til forekomsten af restkoncentrationer af forbudte stoffer [dvs. hormoner, beta-agonister m.v.⁽¹⁾] eller restkoncentrationer over grænseværdien af miljøforurenende stoffer (dvs. dioxin, PCB m.v.). De animalske biprodukter, der falder ind under denne kategori, skal udelukkende bortskaffes som affald ved forbrænding, medforbrænding eller deponering.

2.5. Kategori 2 omfatter materiale fra animalske biprodukter, der er forbundet med en risiko med hensyn til andre dyresygdomme end TSE eller en risiko med hensyn til forekomsten af restkoncentrationer af veterinære lægemidler. Gylle, indhold fra fordøjelseskanalet og slam fra slagterier er medtaget under denne kategori. De animalske biprodukter i denne kategori kan efter varmebehandling genanvendes til andre formål end foder (dvs. biogasproduktion, kompostering, gødningsstoffer eller oliekemiske produkter).

2.6. Kategori 3 omfatter materiale fra animalske biprodukter fra sunde dyr, dvs. dyr, der er slagtet på et slagteri og erklæret egnede til konsum. Kun animalske biprodukter fra denne kategori må anvendes til fodermidler. Denne kategori kan derfor betragtes som en »positivliste« over det materiale af animalsk oprindelse, der efter forarbejdning må anvendes til fremstilling af foder. Desuden omfatter denne kategori produkter som uld, huder, pelse og fjer til andre formål end foder og konsum (dvs. tekniske produkter).

2.7. Forslaget indeholder detaljerede kontrolbestemmelser, som skal sikre en klar adskillelse ved indsamling og transport samt mulighed for sporing af de forskellige kategorier ved hjælp af fortegnelser, ledsagedokumenter og sundhedscertifikater. Ligeledes gennemføres et system til identifikation og registrering af de endelige produkter (f.eks. farvning af afsmeltet fedt og animalsk proteinmel med et hensigtsmæssigt farvestof).

2.8. Produkter fra destruktionsanstalter (kød- og benmel og afsmeltet fedt) er ifølge Kommissionens forslag ikke undergivet kontrol i henhold til de hidtidige bestemmelser i direktiv 90/667/EØF. Ved bortskaffelse eller udnyttelse som affald er disse produkter derimod underlagt kontrol i henhold til

rammedirektivet om affald⁽²⁾, som fastlægger bestemmelserne om håndtering, bortskaffelse og genudnyttelse af affald.

2.9. Forslaget tilstræber af denne grund en afklaring af forholdet mellem direktivet om animalsk affald og rammedirektivet om affald ved at etablere en logisk forbindelse mellem de to direktiver. For såvel uforarbejdede som for forarbejdede animalske biprodukter eksisterer kun ovennævnte tre anvendelsesmuligheder:

- bortskaffelse som affald (deponering, nedgravning og forbrænding),
- nyttiggørelse som affald (medforbrænding),
- »afsætning« (fremstilling af forarbejdet animalsk protein og afsmeltet fedt, der kan anvendes til foder, gødningsstoffer, kosmetiske og farmaceutiske produkter, m.v.).

2.10. Hvis et animalsk biprodukt er genstand for bortskaffelse eller nyttiggørelse, skal det behandles som affald. Kontrollen med disse former for bortskaffelse og nyttiggørelse skal derfor sikre, at målsætningerne i artikel 4 i rammedirektivet om affald virkeliggøres, og at menneskers sundhed og miljøet beskyttes.

2.11. Kommissionen lægger ikke skjul på, at bortskaffelse af kød- og benmel ved forbrænding og deponering medfører ekstra omkostninger, betydelige økologiske ulemper samt problemer som følge af manglende kapacitet på lokalt plan. Derimod giver medforbrænding af fedtstoffer et begrænset økonomisk udbytte. Kompostering og anvendelse af kød- og benmel som gødningsstof indebærer visse økologiske fordele og medfører ligeledes en begrænset dækning af omkostningerne. Biogasproduktion er ifølge Kommissionen en teknologi i udvikling, som foruden en positiv miljøvirkning åbner mulighed for delvis omkostningsdækning gennem produktion af »grøn« energi.

3. Generelle bemærkninger

3.1. Usikkerheden i forbindelse med BSE-krisen har i høj grad afspejlet sig i Rådets beslutninger og den successive lovgivning, som er gennemført af EU og medlemsstaterne siden 1986. Det er nu en kendsgerning, at krisens omfang skyldes for sen vedtagelse og implementering samt manglende overholdelse af bestemmelserne. Kontrolbesøgene i medlemslandene, som siden 1996 er gennemført af Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor (FVO), har vist, at bestemmelserne i en række tilfælde ikke er overholdt. En langt strengere kontrol med overholdelsen af gældende regler i samtlige medlemsstater ville efter ØSU's opfattelse have været afgørende for at standse sygdommens videre udbredelse og undgå yderligere overførsel af Creutzfeldt-Jacobs til mennesker. Samtidig er der et meget betydeligt behov for en indsats med hensyn til uddannelse af samtlige involverede personkategorier.

⁽¹⁾ De pågældende stoffer er nærmere defineret i Rådets direktiv 96/22/EF, jf. EFT L 125 af 23.5.1996.

⁽²⁾ Direktiv 75/442/EØF som ændret ved direktiv 91/156/EØF.

3.2. ØSU har tidligere foreslået et forbud mod anvendelse af kød- og benmel til produktionsdyr med henblik på en grundlæggende risikoanalyse og vurdering af risikohåndteringen i medlemslandene, før der blev taget stilling til den videre anvendelse. Allerede i sin initiativudtalelse fra 1996 om konsekvenserne af BSE⁽¹⁾ foreslog ØSU en undersøgelse af, om forbudet mod anvendelse af kød- og benmelsbaseret foder til drøvtyggere skulle udvides til at omfatte ikke-drøvtyggere. Forslaget blev efterfølgende gentaget i ØSU's udtalelse fra 1999 vedrørende »TSE-forslaget«⁽²⁾. I samme forbindelse understregede ØSU behovet for en langsigtet strategi på området og den nære sammenhæng mellem »TSE-forslaget« og håndteringen af animalske biprodukter.

3.3. Det væsentlige i den aktuelle situation er nu, om det midlertidige forbud mod anvendelse af kød- og benmel til produktionsdyr skal forlænges eller gøres permanent, hvilket i så fald vil fjerne grundlaget for visse af bestemmelserne i nærværende forslag. Til gengæld vil forslagens bestemmelser vedrørende bortskaffelse og nyttiggørelse som affald omfatte langt større mængder af animalske biprodukter⁽³⁾. ØSU mener, at så længe det ikke er muligt at anse enhver risiko for dyresundheden og enhver risiko for overførsel til mennesker for udelukket, og specielt så længe der består risiko for BSE og Creutzfeldt-Jacobs sygdom, bør forbuddet mod kød- og benmel i foder til ikke-planteædende monogastriske dyr nøje bevares og iværksættes. Det bør i alle tilfælde gøres permanent for almindelige planteædende dyr, hvilket indebærer, at der må sættes ind med hastetiltag til omfattende produktion af vegetabiliske erstatningsproteiner.

3.4. ØSU finder som udgangspunkt, at anvendelse af sunde dele fra sunde dyr, godkendt til humant konsum må anses som fuldt forsvarlig under forudsætning af overholdelse af gældende bestemmelser, samtidig med at dette sikrer en genanvendelse af ressourcerne. Af hensyn til risikohåndteringen bør det hidtidige forbud mod anvendelse af kød- og benmel til drøvtyggere imidlertid opretholdes, ligesom alt drøvtyggermateriale bør fjernes fra fødekæden, således at der alene er tale om anvendelse af materiale fra og til enmavede dyr. Desuden

kan der indføres forbud mod intra-species re-cycling (»kannibalisme«). Det midlertidige forbud bør dog under alle omstændigheder opretholdes, indtil der er skabt tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til produktion og anvendelse af kød- og benmel.

3.5. Risikoen for omgåelse af reglerne må nødvendigvis elimineres. Det kan ske gennem HACCP-programmer, certificering eller akkreditering af de enkelte virksomheder (slagterier, kødfoderfabrikker, foderstofvirksomheder m.v.) samt krav om separate produktionslinjer med henblik på at sikre en fuldt forsvarlig fremstilling af kød- og benmel. Fuld sporbarhed i alle produktionsled og åben deklaration af fodermidler med indhold af kød- og benmel er en helt nødvendig konsekvens heraf. Dette er ikke alene af betydning for øksefødemarkedet, men også for forbrugerne, som skal kunne have tillid til, at det kød, de køber, ikke er skadeligt for sundheden.

3.5.1. Kommissionen bør øjeblikkeligt sørge for, at samtlige produkter, som potentielt er kontamineret, eller som mistænkes for at indebære en sådan risiko, uopholdeligt trækkes tilbage. Desuden mener ØSU, at altædende eller kødædende dyr, af etiske årsager og af hensyn til dyrene, ikke må fodres med animalske biprodukter stammende fra deres egen art; et sådant skridt kan desuden være med til at forebygge risikoen for overførsel af en sygdom inden for én og samme art, idet denne risiko er mere direkte og forekommer hyppigere end kontaminering mellem forskellige arter

3.6. For så vidt angår den konkrete vurdering af det foreliggende forslag, er der for ØSU — af såvel etiske som de videnskabeligt dokumenterede sygdomsmæssige hensyn — ikke tvivl om, at anvendelse af selvdøde dyr og kasseret materiale fra animalske biprodukter ikke længere bør anvendes til foderproduktionen, ligesom den hidtidige uklarhed i forhold til bestemmelserne for affald bør afklares. ØSU finder af denne grund, at forslaget bør iværksættes snarest. Det må dog være en klar forudsætning, at det i praksis kan efterleves i alle medlemsstater ved ikrafttrædelsen uden konkurrenceforvridende elementer.

3.7. Det er imidlertid nødvendigt at erkende de tekniske, økologiske, økonomiske og handelsmæssige problemer, som uundgåeligt vil være en konsekvens af forslagens gennemførelse. Disse problemer vil dog være af et langt mindre omfang, end hvis der er tale om en forlængelse af det totale forbud mod anvendelse af kød- og benmel⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT C 295 af 7.10.1996, s. 55.

⁽²⁾ ØSU's udtalelse vedr. KOM(1998) 623, EFT C 258 af 10.9.1999, s. 19-23.

⁽³⁾ Der var ifølge Kommissionen i 1998 tale om 16,1 mio. tons animalsk affald i EU. Heraf kom 14,3 mio. tons fra dyr godkendt til konsum og 1,8 mio. tons fra selvdøde dyr eller andet kasseret animalsk materiale. I tilfælde af et permanent forbud vil der således skulle bortskaffes eller nyttiggøres 9 gange så store mængder animalske biprodukter, som hvis der alene er tale om selvdøde dyr og kassater.

⁽⁴⁾ De samlede årlige omkostninger ved et totalt forbud er af kødfoderfabrikkernes europæiske brancheorganisation beregnet til mindst 2 mia. euro. ØSU finder det dog helt forkert at anvende denne form for argumentation, når det drejer sig om sundheden for mennesker og dyr, der kan blive berørt af BSE.

3.8. Den alternative bortskaffelse indebærer betydelige miljømæssige konsekvenser, herunder ikke mindst i form af kvælstofilte, dioxin og andre skadelige stoffer ved forbrænding. Det er derfor meget vigtigt at fremme forskningsindsatsen, således at de miljømæssige konsekvenser mindskes mest muligt. Man må være yderst opmærksom på faren for forurening af miljøet og på folke- og dyresundheden, herunder bl.a. i forbindelse med ukontrolleret bortskaffelse af selvdøde dyr.

3.9. Ifølge forslaget er indførsel af animalske biprodukter underlagt EU's bestemmelser. Det er dog et spørgsmål, om indførsel af kød og kødprodukter til konsum opfylder hensynet til forbrugersikkerhed på samme måde som for EU's egen produktion, og om sådanne krav i praksis kan kontrolleres, samt hvorvidt de er i overensstemmelse med WTO's bestemmelser.

3.10. Den foreslåede forenkling vil medføre større gennemsigthed med hensyn til de særlige sundhedsbestemmelser, der gælder for animalske produkter, der ikke er bestemt til konsum. Forenklingen bør dog efter ØSU's opfattelse under ingen omstændigheder medføre en deregulering. Hvor det er påkrævet for at beskytte menneskers og dyrs sundhed, er det derfor afgjort nødvendigt at opretholde og skærpe de nærmere sundhedsbestemmelser vedrørende animalske biprodukter.

3.11. Modstand mod opførelse af anlæg til forbrænding af kød- og benmel gør det vanskeligt at opføre nye anlæg, ligesom forbrænding af kød- og benmel i kraftværker og cementovne af samme grund langtfra er uproblematisk. I flere medlemsstater findes incitamentet til anvendelse af affald til energiproduktion og genbrug, hvilket bør fremmes i størst muligt omfang gennem erfaringsudveksling og relevante initiativer på EU-plan. Forskningsresultaterne og afgørelserne om, hvilke normer der skal finde anvendelse på forbrændingsanlæg, bør være et public domain-spørgsmål.

3.12. Behovet for alternative anvendelses- eller bortskaffelsesmuligheder er afhængigt af det pågældende lands BSE-status og dermed forskelligt i de enkelte medlemsstater. Situationen er desuden kompleks for så vidt angår skatte- og afgiftslovgivningen, herunder afgifterne på energi og forurening. ØSU opfordrer ligeledes til at gennemføre tilstrækkeligt fremadrettede løsninger på EU-niveau i så henseende.

3.13. Ifølge forslagets artikel 36 skal Kommissionen udarbejde en rapport om den finansielle støtte til forarbejdning og bortskaffelse af animalske biprodukter. I medlemsstaterne findes der meget forskellige former for finansiell støtte i så henseende, bl.a. på grund af medlemsstaternes forskellige juridiske og retlige situation. For at undgå, at dette påvirker de indbyrdes konkurrencevilkår, er det nødvendigt snarest at foretage den af Kommissionen bebudede analyse og træffe de påkrævede foranstaltninger. Dette er nødvendigt for en hensigtsmæssig implementering af forslaget uden risiko for indbyrdes konkurrenceforvriddning mellem medlemsstaterne og i forhold til tredjelændene.

4. Særlige bemærkninger

4.1. Det er hensigtsmæssigt, at forslaget er koordineret med evt. andre regler for produkter af animalsk oprindelse til brug i foder. Det bør således sikres, at der i forslaget er angivet relevante undtagelser, henvisninger, koordinering m.v. til produkter som f.eks. animalsk fedt, hydrolyseret protein og dicalciumphosphat samt i øvrigt madaffald fra køkkenhusholdninger, institutioner, restauranter, detailvirksomheder m.v.

4.2. Madrester fra catering og lignende (»catering waste«) kan indeholde materiale fra drøvtyggere og bør derfor være kategori 2-materiale.

4.3. Kategori 2-materiale omfatter gylle fra alle dyrearter og indhold fra fordøjelseskanalet fra pattedyr, undtagen gylle m.v. fra almindelige landbrugsbedrifter. Kategorien omfatter således gylle og mave-tarmindhold i slagteriaffald fra drøvtyggere. I henhold til artikel 5, stk. 2, litra e), kan gylle, mave- og tarmindhold m.v. anvendes i biogasanlæg uden særlige krav. Dette svarer til praksis i dag og må anses for særdeles vigtigt.

4.4. Ifølge artikel 5, stk. 2, litra c), kan kategori 2-materiale efter tryksterilisation anvendes som organisk gødningsstof eller jordforbedringsmiddel eller behandles i et biogas- eller et komposteringsanlæg, jf. artikel 12. Ved behandling i et biogasanlæg kræves en pasteurisering med særlige krav vedrørende tid og temperatur. Da der allerede er foretaget en tryksterilisation og dermed en elimination af relevante smitstoffer, er det unødvendigt at opstille særlige pasteuriseringskrav til den videre biogasbehandling af animalske biprodukter i kategori 2. Kravet om særlig pasteuriseringsenhed bør derfor slettes i bilag IV, kap. II, del A, stk. 1, litra a), men der bør fortsat stilles krav om, at biogasreaktoren er forsynet med udstyr til overvågning af temperatur m.v. Af samme grund foreslås endvidere, at kap. II, del B, stk. 1, slettes. I kap. II, del C, om varmebehandlingskrav bør »pasteuriseringsenheden« ændres til »reaktoren«. Det bør desuden anføres, at der kan anvendes behandlinger med ækvivalerende effekt i forhold til 70°C i 60 min.

4.5. Ifølge artikel 5, stk. 2, litra e), kan gylle eller indhold fra fordøjelseskanalet eller materiale indsamlet på slagterier — som omhandlet i stk. 1, litra b) — spredes på arealer i overensstemmelse med denne forordning, forudsat at der ikke foreligger fare for spredning af en alvorlig smitsom sygdom. Der er behov for en henvisning til EU's og den internationale definition af ondartede smitsomme sygdomme, som, f.eks. klassisk svinepest og mund- og klovesyge.

4.6. ØSU henstiller, at proteiner stammende fra drøvtyggere ikke benyttes som gødning.

4.7. Ifølge artikel 6, stk. 2, litra f), kan kategori 3-materiale forarbejdes i et biogas- eller komposteringsanlæg godkendt i overensstemmelse med artikel 12, hvilket indebærer en pasteurisering med særlige krav til tid og temperatur. Det må dog anses for unødvendigt at opstille særlige pasteuriseringskrav ved forarbejdning af kategori 3-materiale i biogasanlæg, idet der er tale om materiale, som ikke udviser tegn på sygdomme, der kan overføres til dyr og mennesker.

4.8. Artikel 6, stk. 1, litra d), bør begrænses til, at kun blod fra dyr godkendt til menneskeføde kan indgå i kategori 3-materiale og anvendes til foder. Med henblik på at sikre, at alt animalsk protein fra pattedyr til foderanvendelse er tryksteriliseret, bør blod fra kategori 3-materiale dog ligeledes tryksteriliseres.

Bruxelles, den 26. april 2001.

5. Konklusion

5.1. ØSU gennemførte den 9. marts 2001 en bred høring med henblik på en nærmere belysning af de videnskabelige, veterinære, kontrolmæssige, forbrugermæssige, industrielle og landbrugsmæssige aspekter af BSE-problemstillingen. På baggrund af denne høring finder ØSU, at de foreliggende forslag om animalske biprodukter sammen med »TSE-forslaget« udgør et solidt grundlag for en langsigtet og velovervejet løsning for den fremtidige anvendelse af animalske biprodukter i overensstemmelse med anbefalingerne i nærværende udtalelse.

5.2. ØSU kan således med de nævnte forbehold og anbefalinger tilslutte sig de enkelte elementer i forslaget. Det vil i betydelig grad styrke sikkerheden ved disponering af de forskellige kategorier af animalske biprodukter, herunder til foder til produktionsdyr, idet der i så fald kun kan anvendes sunde dele fra sunde dyr, som er godkendt til konsum.

Göke FRERICHS

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

BILAG

til Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse

Følgende ændringsforslag blev forkastet under forhandlingerne, men opnåede mindst en fjerdedel af de afgivne stemmer:

Punkt 3.3

Ændres som følger:

»Det væsentlige i den aktuelle situation er nu, om det midlertidige forbud mod anvendelse af kød- og benmel til produktionsdyr skal forlænges eller gøres permanent. ØSU mener, at der ikke længere kan være tale om at forlænge det midlertidige forbud mod kød- og benmel til produktionsdyr (herunder køer, geder og får), men kun om et definitivt forbud. Baggrunden herfor er, at der altid består en fare for, at BSE kan opstå hos produktionsdyr, og at Kreutzfeldt-Jacobs sygdommen kan overføres til mennesker. Man må derfor gøre alt for at udrydde BSE.«

Begrundelse

Formuleringen er i tråd med ØSU's holdning i tidligere udtalelser.

Afstemningsresultat

For: 28, imod: 36, hverken for eller imod: 9.

Punkt 3.7

De første to punktummer ændres ikke og lyder således:

»Det er imidlertid nødvendigt at erkende de tekniske, økologiske, økonomiske og handelsmæssige problemer, som uundgåeligt vil være en konsekvens af forslaget gennemførelse. Disse problemer vil dog være af et langt mindre omfang, end hvis der er tale om en forlængelse af det totale forbud mod anvendelse af kød- og benmel.«

Afstemningsresultat

For: 40, imod: 47, hverken for eller imod: 5.
